

POLEPKA CANYON

(VÝCHÁZKA ÚDOLÍM POLEPKY)

SOBOTA 3. BŘEZNA 2012

Sraz v hale hlavního nádraží do 7:45, dle počtu zájemců zakoupení jízdenky; kdo má slevu, zakoupí si jízdenku sám (doporučuji žádat o zpáteční slevu, tj. zpáteční jízdenku do Ratboře).

Odjezd v 8:01 z hlavního nádraží v Pardubicích, přestup v Kolíně 8:26/8:51, příjezd do Ratboře v 9:05.

Trasa skupiny I: Ratboř, od žst. podle modrých značek k OÚ (kostel, zámek), Skokanovský mlýn, Hranice, za přejezdem železniční trati (**viadukt**) po neznačené cestě do údolí ke **skále u Kohoutova mlýna** a zpět, **Pašinka** (odbočka k tvrzi), Polepy, Kolín rozc., odtud podle žlutých značek směr Sokola, Hejkolec, **Starý Kolín**. Celkem asi **16 km**.

Trasa skupiny II se shoduje s trasou skupiny I, od rozcestníku na okraji Kolína však pokračuje dál podle modrého značení k centru města; **k nádraží v Kolíně** pak po žlutě značené odbočce. Celkem asi **11 km**.

Odjezdy z Kolína v 13:35, 13:41, 13:59, 14:20, 14:35, 14:59, 15:35, 15:41, 15:59.

Odjezdy ze Starého Kolína v 15:48 a 17:48.

Mapa: Edice KČT č. 42 „Kolínsko a Kutnohorsko“ 1 : 50 000. **Připravil a vede:** Karel Vytřas, m.t.

Zajímavosti na trase:

Ratboř – Kostel sv. Václava přestavěn barokně r. 1673, v r. 1700 rozšířen. Barokní sousoší Apotheosy z 1. pol. 18. stol. Starý zámek (nepřístupný) vznikl přestavbou barokního zámku (z r. 1723) z pozdně gotické tvrze (z 15. stol.). Přestavbu provedl J. Kotěra v r. 1914; v parku plastika od J. Štursy. Od něho pochází také sochy Nového zámku, který je Kotěrovou secesní stavbou („Chateau Kotěra“, dnes hotel pro polistopadové zbohatlíky) z let 1912-1913.

Kostel sv. Václava

Starý zámek

Chateau Kotěra

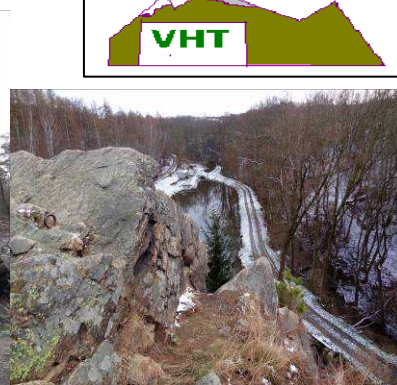
Hranice – Pod dvorem protéká Chotouchovský potok (dále Polepka) romantickým Polepským údolím, které železniční trať překonává viaduktem z r. 1910 vysokým 33 m.

Viadukt

Skála u Kohoutova mlýna

Skála u Kohoutova mlýna – Cvičný horolezecký objekt. Pokud jde o geologii, necht' promluví odborníci (viz [www stránky](http://www.kct-slovan-pardubice.info)): **Skála u Kohoutova Mlýna na Polepce (50x50x30 m)** je ukázkou současně vzájemného vztahu hrubozrnných **KČT SLOVAN PARDUBICE**

ortorul a středně zrnitých facií migmatitů a migmatitizovaných pararul. Navíc představuje relativně málo deformovaný segment kouřimských migmatitů a ortorul ve srovnání s intenzivně mylonitizovanými a muskovitizovanými migmatity u Červeného Mlýna v jejich podloží. V této části údolí Polepky lze sledovat gradient deformace při bázi jedné z tektonických šupin kutnohorského krystalinika, součásti kouřimského příkrovu. **Oblast:** Kutnohorské a čáslavské krystalinikum, **ID : 1358. Geologická charakteristika:** Výchoz tvořený velmi nehomogenními refoviovanými migmatity a hrubozrnnými plástevnatými ortorulami. V její spodní j. části při cestě lze pozorovat silně deformované středně zrnité mylonitizované biotitické až dvojslídité migmatity s planolineární stavbou a foliací ukloněnou pod úhlem okolo 30° k Z. Ke středu stěny do nadloží migmatitů zrnitost horniny hrubne a hornina přechází do hrubozrnné až velmi hrubozrnné facie - typické plástevnaté až stébelnaté biotitické ortoruly, zcela odpovídající dalším výskytům na listu. V hrubozrnných partiích zaniká planární stavba a dominuje lineace protažení jednotlivých zrn s orientací sklonu k severu (340/21). Střední a svrchní část skalního výchozu je tvořena polohami středně zrnitých a hrubozrnných variet migmatitů a ortorul, jejichž polohy i vzájemné kontakty jsou silně nepravidelně provrásněnými asymetrickými vrásami s osami částečně rotovanými do směru lineace roztažení. Uzavřené až toulcové vrásy mají velikost několik metrů. To je počteníčko!

Pašinka – Třípatrová věžovitá tvrz připomínající kostel (nepřístupná) pochází ze 14. století, dnes v gotické podobě z 2. poloviny 15. století:

Polepy – Rodiště slavného jihočeského rybníkáře Jakuba Krčína z Jelčan (1536-1600). Potok Polepka se během třetihor zahluboval nejprve méně odolnými vrstvami cenomanských vápničných pískovců; na úrovni obce zůstaly stopy po těžbě. Tyto pískovce obsahovaly bitumen (živice – asphalt a dehet) a používaly se k vytápění tehdejších domácností. Postupným zahlubováním došlo k obnažení a otevření některých puklin oddělujících okrajové skalní bloky prvohorních hornin – ortorul kutnohorského krystalinika:

Kolín – Městská památková rezervace, dominantou je dvouvěžový kostel sv. Bartoloměje, založený v 2. pol. 13. stol. (v období vrcholné gotiky se na jeho přestavbě podílela huť Petra Parléře). Několikrát vyhořel a byl přestavován, poslední větší úprava proběhla v letech 1904-1910. Centrem starého města je Karlovo náměstí, v jeho rohu stojí radnice, původně měšťanský dům z konce 13. stol., přestavěný na radnici v 15. stol. (poslední přestavba je novorenesanční z r. 1887).

Starý Kolín – V centru obce raně gotický kostel sv. Ondřeje ze 13. stol., přestavěn v r. 1740. Ve středověku se labským ramenem zv. Černá strouha plavilo dříví pro potřebu kutnohorských dolů (překládalo se na tzv. Hornické louce a dále se vozilo po Klejnárce).

Проверено 14. I. 2012 – мин нет.